

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010203
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120010203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. augusta 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Y. W., stíhaného pre pokračovací prečin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/21/2020 zo dňa 07.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/21/2020 zo dňa 7.5.2020 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obž. Y. W., nar. XX.X.XXXX,

podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 37 písm. h/, n/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody na 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/21/2020 bol obž. Y. W. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 Tr.zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 13. 12. 2019 po 22.00 hod., keď po príchode domov a po vzájomnej hádke, nadávkach a podozrievaní z nevery v F. F. v byte na ul. R. č. XX fyzicky napadol svoju družku T. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom F. F., ul. R. č. XX tak, že ju chytil pod krk, sotil ju do zárubne dverí, vypočúval ju k pervitfú a stretávaniu sa s feťákmi, pričom ju minimálne jedenkrát udrel do ľavej časti tváre, následne ju schytil a zobral do detskej izby, kde sa s ňou ďalej hádal, nadával jej a udrel ju pravou rukou do oblasti tváre, pod ľavé oko, v dôsledku čoho sa zrútila na zem, kde ju opakovane udieral rukami do tváre, kopal nohami do celého tela, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije aj jej kamarátov, ktoré

vyhrážky smrťou vzbudili u nej dôvodnú obavu o jej život, čím jej spôsobil pomliaždenie hlavy ľahkého stupňa, pomliaždenie tváre s krvnou podliatinou okolo ľavého oka a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 7 - 42 dní.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4 a 8 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne Podľa § 48 ods. 2, písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, 74 ods. 1 Tr. zákona súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej T. Y., nar. XX.XX.XXXX, ul. R. č. XX, F. F. škodu vo výške 709,10 Eur z titulu bolestného. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodenú T. Y., nar. XX.XX.XXXX, ul. R. č. XX, F. F. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Naproti tomu bol ďalej obž. Y. W. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica z 11. 03. 2020 sp. zn. 3 Pv 426/19/6601-37 ako pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od mája 2017 do 13. decembra 2019 v F. F. na ul. R. č. XX v byte spôsobil fyzické a psychické utrpenie družke T. Y. tak, že pod vplyvom alkoholických nápojov a iných psychotropných látok, ale aj keď bol triezvy sa s ňou hádal pre nedostatok peňazí, pretože sa nestarala o dve maloleté deti, pretože domov vodil špinavých a smradľavých kamarátov, vulgárne jej nadával rôznymi nadávkami, bil ju päšťou do rôznych častí tela, kopal ju do brucha, chrbta, krížov a zadnej časti tela, vytrhal jej vlasy, v dôsledku čoho mala na tele opuchy, hematómy, pomliaždeniny, zlomené rebrá, U. stavec na chrbtici.

Obvinený sa uvedenej trestnej činnosti dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/106/2009 z 30. 11. 2009 bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol 06. 06. 2013 podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/32/3013, bola mu určená skúšobná doba, počas ktorej sa osvedčil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol okresný prokurátor v Banskej Bystrici.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že nesúhlasí s vyhláseným rozsudkom a to jednak čo sa týka výroku o vine a nevine, ako aj vo výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Na rozdiel od súdu má prokurátor za to, že z tvrdení poškodenej vyplýva, že od mája 2017 do decembra 2019 ju obžalovaný týral, aj keď neuviedla žiadnych priamych svedkov ich konfliktov, len sa o tom zdôverovala matke. Prokurátor uveril tvrdeniam poškodenej aj v tom smere, že nechcela poškodeného obžalovanému poškodiť, pretože bol v podmienke, že bol v podmienke za inú trestnú vec. Viaceré tvrdenia poškodenej T. Y., ktoré označil okresný súd vo vzťahu k týraniu za nedôveryhodné, však boli vykonanými dôkazmi potvrdené a to najmä tým, že samotný obžalovaný potvrdzoval, že sa navzájom s poškodenou hádali, vulgárne si nadávali, pripustil, že jej dal aj facku. Aj matka obžalovaného potvrdila, že videla na rukách poškodenej modriny a podliatiny, ktoré jej mali spôsobiť deti, čo je podľa prokurátora na charakter zranení vysoko nepravdepodobné. Taktiež poukazovala prokurátorka ďalej aj na výpovede matky poškodenej, ktorá od nej vedela, že obžalovaný ju párkrát po incidentoch udrel, vytrhal jej vlasy, kopal ju na zemi, pričom mala aj modriny.

Samotná poškodená uvádzala, že počas spolužitia s obžalovaným žiadne drogy nebrala, pričom aj znalkyňa Y. S. vyhodnotila vierohodnosť výpovede poškodenej ako menej vierohodnú, pretože táto

účelovo spracováva a interpretuje prežitú udalosť, aby dosiahla svoj cieľ. Skutočnosť, že traumatizácia v podobe dôsledkov na jej psychiku vyšetrovaním zistená nebola, nie je však kritériom pre posúdenie psychického a fyzického utrpenia. V tomto smere prokurátorka ďalej poukázala aj na to, že domáce násilie sa odohrávalo za zatvorenými dverami, priami svedkovia okrem útočníka a obeť spravidla neexistujú, pričom útoky útočníka majú v praxi stúpajúci charakter, čo sa potvrdilo aj v konaní obžalovaného. Samotná poškodená pri výsluchu uviedla, že obžalovanému nechcela uškodiť a preto incidenty nikde neoznámila.

Preto podľa názoru prokurátorky konanie obžalovaného vykazovalo znaky týrania, toto malo dlhodobý charakter a nešlo len o jedno napadnutie dňa 13.12.2019. Preto sa nestotožnila s rozdelením skutkovej vety obžaloby a úpravou skutkového deja tak, ako to urobil okresný súd, keď skutky od mája 2017 do 13.12.2019 vyhodnotil ako nedokázané a z tejto časti obžalovaného oslobodil a uznal vinu len za jeden skutok zo dňa 13.12.2019.

Z uvedeného dôvodu preto má za to, že takéto rozhodnutie okresného súdu nie je správne a navrhol, aby v tomto smere bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie s názorom tak, ako bola podaná obžaloba.

K podanému odvolaniu sa obžalovaný, ani jeho obhajkyňa samostatne nevyjadrili.

Krajský súd následne na to potom určil termín verejného zasadnutia, kde toto odvolanie prokurátorky prejednal. Na toto verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajkyňa obžalovaného a aj samotný obžalovaný, ktorý bol na verejné zasadnutie predvedený eskortou z výkon väzby.

Prítomný prokurátor v súlade s písomným odvolaním okresného prokurátora uviedol, že napadnutý rozsudok nepovažuje za správny a zákonný, ako vo výroku o vine, tak aj vo výroku o treste a navrhol, aby v zmysle písomných dôvodov odvolania krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v oslobodzujúcej časti a v celej časti vo výroku o treste a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného len stručne uviedla, že napadnutý rozsudok považujú za správny a zákonný a odvolanie okresného prokurátora navrhuje zamietnuť.

Aj obžalovaný uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s tým, čo uviedla jeho obhajkyňa, odvolanie prokurátora navrhuje zamietnuť, prípadne ešte aj znížiť trest, lebo by sa chcel čím skôr vrátiť ku svojim deťom.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici potom postupom podľa § 317 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora pokiaľ ide o otázku viny a nevinu, v danom prípade dôvodné nie je, avšak je dôvodné vo vzťahu k výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy si správne vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré skutkové dôkazy svoje zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania voči poškodenej a taktiež je zrejmé aj to, ako sa vysporiadal s vyjadreniami jednotlivých svedkov a poškodenej vo vzťahu k dĺžke protiprávneho konania obžalovaného.

Tu je potrebné poukázať na podrobné odôvodnenie rozsudku v tejto časti, na ktoré krajský súd v podrobnostiach odkazuje.

Z tohto dôvodu preto ani Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, ktoré aj podľa neho zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a z neho preukázané, že obž. Y. W. sa skutočne dopustil len prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako to správne ustálil v napadnutom rozsudku prvostupňový súd.

Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v tej časti, kde bol žalovaný za pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák., za obdobie od mája 2017 do 13.decembra 2019, aj tu krajský súd v zhode s tým, ako to správne uviedol v napadnutom rozsudku prvostupňový súd, musí konštatovať, že pre takýto záver neboli jednoznačne dôkazy a séria nepriamych dôkazov netvorila takú ucelenú reťaz, aby mohol súd zaujať jednoznačne stanovisko, že obžalovaný je vinný aj z tejto časti obžaloby, ako mu to kládla za vinu prokuratúra.

V tomto smere správne poukázal prvostupňový súd na výpovede poškodenej T. Y., ktorá uvádzala, že predchádzajúce násilie obžalovaného voči nej nemá žiadnym spôsobom podchytené, keďže pracovala v W. a všetky zranenia jej ošetrovali kolegyne bez toho, aby o tom bol vyrobený nejaký záznam, nie je možné tie jej tvrdenia verifikovať a v prípravnom konaní neboli zabezpečené žiadne také dôkazy, ktoré by o tejto skutočnosti jednoznačne v neprospech obžalovaného svedčili. Taktiež správne poukázal prvostupňový súd aj na znalecký posudok znalkyne Y. S., ktorá konštatovala, že existuje u poškodenej určité klamstvo, alibistické spracúvanie situácie, alebo účelové spracovanie jednotlivých údajov, pričom ukazovatele potvrdzujúce psychoreaktívne momenty k prežívaniu poškodenej, jej duševnú nepohodu vplyvom konania partnera, neboli zistené.

Za týchto okolností potom nie je možné jednoznačne konštatovať, že sa obžalovaný dopustil tohto zločinu, ako sa toho domáhal v odvolaní prokurátor, avšak to neznamená, že ostatné konanie obžalovaného voči poškodenej bolo správne a preto krajský súd v zhode s tým, ako celú vec uzavrel prvostupňový súd rozhodol, že v tejto časti odvolaniu okresného prokurátora nevyhovie.

Napriek tejto skutočnosti však čiastočne odvolanie okresného prokurátora dôvodné je, keďže podľa názoru krajského súdu trest, ktorý okresný súd za tak zistenú vinu, ako je to vyššie uvedené, konštatoval u obžalovaného, tomuto uložil trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Takýto postup okresného súdu nebol správny.

Je zrejmé, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť, bol vo výkone trestu odňatia slobody, bol dokonca z tohto výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, bolo mu uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie, napriek tomu však naďalej páchal ďalšiu trestnú činnosť, pričom trestnej činnosti, za ktorú je v súčasnosti stíhaný, sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, opätovne za násilnú trestnú činnosť. Aj zo samotných vyjadrení obžalovaného vyplynulo, že po skutku, ktorého sa voči poškodenej dopustil, mal sa dopúšťať ďalších násilností v meste F. F., za ktoré postihnutý nebol, preto je dôvodná obava, že trest, ktorý bol uložený obžalovanému na samej dolnej hranici, nie je dostatočný na jeho nápravu a prevýchovu, ale krajský súd sa v tomto smere stotožnil s názorom prokurátora v odvolaní, že je potrebné obžalovanému ukladať prísnejší trest odňatia slobody a z tohto dôvodu potom aj napadnutý rozsudok vo výroku o uložení treste zrušil a obžalovanému uložil trest pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 2 a pol roka nepodmiennečne, teda 30 mesiacov, s tým, že je krajský súd presvedčený, že takýto prísnejší nepodmiennečný trest odňatia slobody bude spolu s uloženým protitoxikomanickým liečením postačujúci na zabezpečenie prevýchovy obžalovaného a na ochranu spoločnosti pred týmto páchatelom, aby viacej trestnú činnosť nepáchal.

Z týchto dôvodov preto krajský súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.